

PARAULA I VIDA

Joves, fe i discerniment vocacional (i II)

El Papa Francesc anima els joves i les Diòcesis a participar activament en el camí del **Sínodo d'octubre 2018 sobre «Joves, fe i discerniment vocacional»**, perquè «el Sínodo és per a ells», diu el Papa Francesc, i perquè ara «tota l'Església surt i es posa a l'escolta de la seva veu, de la seva sensibilitat, de la seva fe i també dels seus dubtes i crítiques».

En una Carta adreçada als joves, el Papa després de subratllar l'anhel que té la joventut de construir una societat més justa i fraterna fins a les perifèries del món, lamenta les realitats de «prevaricació», «injustícia» i «guerra». Comenta, en aquesta línia, que molts joves «estan sotmesos al xantatge de la violència i es veuen obligats a fugir de la seva terra natal». A partir de les paraules de Jesús als deixebles, quan els diu «veniu i ho veureu» (Jo 1,39), el Papa assegura als joves que també a ells «Jesús els dirigeix la seva mirada i els invita a anar cap a Ell». Cal notar la dimensió vocacional del Sínodo, entenent la vocació en sentit ampli, perquè es refereix a tota la gamma de possibilitats de realització concreta que presenta la pròpia vida en l'alegria de l'amor i en la plenitud derivada del lliurament d'un mateix a Déu i als altres.

A la JMJ Cracòvia 2016, el Papa va preguntar als joves si les coses es poden canviar, i ells li van respondre junts amb un fort «Sí!». D'acord amb aquella resposta, el Papa destaca que «el canvi neix d'un cor jove que no suporta la injustícia i no pot resignar-se a la cultura del descartar, com tampoc no pot cedir davant la globalització de la indiferència». Convé que el Sínodo escolti els desitjos dels joves, els seus projectes, somnis i dificultats per a realitzar el seu projecte al servei de la societat, de la qual demanen ser protagonistes actius. «Un món millor es construeix també gràcies a ells, que sempre volen canviar i ser generosos». En aquesta línia, els encoratja a no tenir «por d'escoltar l'Esperit que suggereix opcions audaces», com també a «no perdre temps quan la consciència els demani arriscar, per seguir Jesús». Volem ser Església en sortida, viure l'acostament als joves, que «tenen molt a dir per construir entre tots una Església més oberta a l'encontre». I adverteix el Papa: «Per seguir Jesús cal moure's, caminar i no quedar-se aturats amb l'ànima assegurada.»

«**Rere les petjades del deixeble estimat**» (en referència al 4t Evangel·li) és el fil conductor del **Document preparatori del Sínodo**, que té 3

parts: Els joves en el món d'avui; Fe, discerniment i vocació; i l'acció pastoral adient a les noves generacions. Amb diversos apartats clarificadors en cada part: 1. Un món que canvia ràpidament; 2. Les noves generacions: *pertinença i participació; punts de referència personals i institucionals; i cap a una generació (hiper)connectada*; 3. Els joves i les opcions. També al capítol de Fe, discerniment i vocació parla de: 1. Fe i vocació; 2. El do del discerniment: *reconèixer, interpretar i escollir*; 3. Camins de vocació i missió; i 4. L'acompanyament, que esdevé un concepte clau per al Sínodo i segurament per a tota l'Acció Pastoral que és la part última, més concreta, on es parla de: 1. Caminar amb els joves: *sortir, veure i cridar*; 2. Subjectes: *tots els joves, sense excepció; una comunitat responsable; i les figures de referència*; 3. Llocs pastorals: *la vida quotidiana i el compromís social; els àmbits específics de la pastoral; i el món digital*; i 4. Instruments: *els llenguatges de la pastoral; la cura educativa i els itineraris d'evangelització; silenci, contemplació i pregària*. I acaba remarcant la gran figura de la Mare celestial, Maria de Nazaret.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Comença a la Catedral el FEMAP

Dissabte dia 1 de juliol, al vespre, va tenir lloc a La Seu d'Urgell la inauguració de la 7a edició del Festival de Música Antiga dels Pirineus amb un acte institucional a la sala de plens de l'Ajuntament de la ciutat de La Seu d'Urgell que fou presidit per la Consellera de Presidència de la Generalitat de Catalunya, Hble. Sra. Neus Munté; l'Alcalde de la ciutat de La Seu d'Urgell, Il·lm. Sr. Albert Batalla, i on hi va assistir el Vicari general de la Diòcesi, Mn. Josep M. Mauri. En els seus parlaments les autoritats destacaren la bona relació existent de col·laboració entre el Bisbat d'Urgell i l'organització del Festival de Música Antiga dels Pirineus. A continuació, les autoritats es desplaçaren a la Catedral de Santa Maria d'Urgell on foren rebudes per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep episcopal d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i el Degà Mn. Xavier Parés, que donaren la benvinguda al temple a la Consellera, als Directors generals i a les altres autoritats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Cansada però contenta... i esperançada

Els exàmens han acabat. Una noia de disset anys camina pel passadís que mena a la porta de l'escola. Troba el director, que ha estat el seu tutor en un curs anterior, que li pregunta: «Com estàs?», i ella respon somrient: «Cansada, però contenta!». Sempre contenta i sempre disposada a col·laborar amb els companys per generar un bon ambient a la classe, per participar en les accions solidàries que es proposen, per ajudar els companys que ho necessiten. Sap encomanar alegria. Jesús comença a fer-se més present a la seva vida. «Joves, us escric a vosaltres: Sou forts. La paraula de Déu està en vosaltres i heu vençut el Maligne» (1Jn 2,14).

Han passat els anys. La noia, ara, és professora. Alguna vegada troba el seu antic tutor, que li repeteix la pregunta: «Com estàs?». Ella li respon

amb el mateix somriure: «Cansada però contenta, i també esperançada». És una professora que crea bon ambient, entregada a la feina, disposada a tot el que convingui perquè el treball en equip faci avançar les accions entorn la innovació, i perquè els nois i noies se sentin acompanyats i arribin, fins on puguin i els és possible, a fer rendir els seus talents, i creixin en edat, en saviesa i en humanitat. Sap de la importància d'educar el cor dels alumnes. «Poseu-vos els uns al servei dels altres, cadascú segons els dons que ha rebut» (1Pe 4,10).

La noia jove ha esdevingut dona adulta. Ha madurat com a persona. La joia que la feia estar contenta ara és més treballada; ha passat pel dolor personal, per la dissort de l'altre, pel silenci, pel misteri de la fe... i ha esdevingut esperançada. Con-

fia en les persones, intenta acollir-les, fa per escoltar-les, les porta a la pregària personal de cada dia, prega amb elles, hi treballa braç a braç... perquè estima i sap que els manaments de la Llei «tots es resumeixen en això: Estima els altres com a tu mateix» (Rm 13,9). L'antic tutor s'ha fet gran. Contempla l'antiga alumna amb la tendresa de l'amor del mestre; també està content per com ha estat acollit el seu mestratge i, alhora, esperançat pel fruit que resta per donar. Ho agraeix a Déu. «Sempre et donaré gràcies pel que has fet» (Sl 52,11). I tots dos, tutor i professora, pensen en aquella noia, aquella alumna que tenen avui a classe, que sempre ajuda i encomana alegria i que, quan li pregunten «com estàs?», respon: «Cansada, però contenta!»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Jóvenes, fe y discernimiento vocacional (y II)

El Papa Francisco anima a los jóvenes y las Diócesis a participar activamente en el camino del **Sínodo de octubre 2018** sobre «**Jóvenes, fe y discernimiento vocacional**», porque «el Sínodo es para ellos», dice el Papa Francisco, y porque ahora «toda la Iglesia sale y se pone a la escucha de su voz, de su sensibilidad, de su fe y también de sus dudas y críticas».

En una Carta dirigida a los jóvenes, el Papa tras subrayar el anhelo que tiene la juventud de construir una sociedad más justa y fraterna hasta las periferias del mundo, lamenta las realidades de «prevaricación», «injusticia» y «guerra». Comenta, en esta línea, que muchos jóvenes «están sometidos al chantaje de la violencia y se ven obligados a huir de su tierra natal». A partir de las palabras de Jesús a los discípulos, cuando les dice «venid y lo veréis» (Jn 1,39), el Papa asegura a los jóvenes que también a ellos «Jesús les dirige su mirada y los invita a ir hacia Él». Debemos notar la dimensión vocacional del Sínodo, entendiendo la vocación en sentido amplio, porque se refiere a toda la gama de posibilidades de realización concreta que presenta la propia vida en la alegría del amor y en la plenitud derivada de la entrega de un mismo a Dios y a los demás.

En la JMJ Cracovia 2016, el Papa preguntó a los jóvenes si las cosas se pueden cambiar, y ellos le respondieron juntos con un fuerte «¡Sí!». De acuerdo con esa respuesta, el Papa destaca que «el cambio nace de un corazón joven que no soporta la injusticia y no puede resignarse a la cultura del descarte, como tampoco puede ceder ante la globalización de la indiferencia». Conviene que el Sínodo escuche los deseos de los jóvenes, sus proyectos, sueños y dificultades para realizar su proyecto al servicio de la sociedad, de la que piden ser protagonistas activos. «Un mundo mejor se construye también gracias a ellos, que siempre quieren cambiar y ser generosos». En esta línea, los anima a no tener «miedo de escuchar al Espíritu que sugiere opciones audaces», así como a «no perder tiempo cuando la conciencia les pida arriesgar, para seguir a Jesús». Queremos ser Iglesia en salida, vivir el acercamiento a los jóvenes, que «tienen mucho que decir para construir entre todos una Iglesia más abierta al encuentro». Y advierte el Papa: «Para seguir a Jesús hay que moverse, caminar y no quedarse parados con el alma sentada.»

«**Tras las huellas del discípulo amado**» (en referencia al 4.º Evangelio) es el hilo conductor del **Documento preparatorio del Sínodo**, que tiene 3 partes: Los jóvenes en el mundo de hoy; Fe discernimiento y vocación; y la acción pastoral adecuada a las nuevas generaciones. Con varios apartados clarificadores en cada parte: 1. Un mundo que cambia rápidamente; 2. Las nuevas generaciones: *pertenencia y participación; puntos de referencia personales e institucionales; y hacia una generación (hiper)conectada*; 3. Los jóvenes y las opciones. También en el capítulo de Fe, discernimiento y vocación habla de: 1. Fe y vocación; 2. El don del discernimiento: *reconocer, interpretar y escoger*; 3. Caminos de vocación y misión; y 4. El acompañamiento, que se convierte en un concepto clave para el Sínodo y seguramente para toda la Acción Pastoral, que es la parte última, más concreta, donde se habla de: 1. Caminar con los jóvenes: *salir, ver y llamar*; 2. Sujetos: *todos los jóvenes, sin excepción; una comunidad responsable; y las figuras de referencia*; 3. Lugares pastorales: *la vida cotidiana y el compromiso social; los ámbitos específicos de la pastoral; y el mundo digital*; y 4. Instrumentos: *los lenguajes de la pastoral; la atención educativa y los itinerarios de evangelización; silencio, contemplación y oración*. Y termina remarcando la gran figura de la Madre celestial, María de Nazaret.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

La pobreza es crónica a les comarques de Ponent

Les Càritas Diocesanes de Solsona, Urgell i Lleida han detectat el darrer any una cronificació de la pobresa. Aquesta cronificació ha fet que les persones ateses per aquesta institució necessitin un seguiment més personal, més exhaustiu i més ajudes. Les tres Càritas Diocesanes van atendre l'any passat 13.973 persones.

Les dades, fetes públiques amb motiu de la diada del Corpus, ens fan veure que els usuaris que vénen a les nostres Càritas són persones que continuen tenint moltes dificultats per sortir del risc d'exclusió o vulnerabilitat. Les expectatives econòmiques que

s'anuncien, encara no han arribat a les famílies que atén Càritas, ans al contrari s'estan agreujant i cronificant.

Durant l'any 2016, les tres Càritas Diocesanes han entregat 511.555 euros en ajudes econòmiques. Es tracta d'entregues directes a les famílies per cobrir les necessitats bàsiques (aliments, subministres de la llar, lloguers, medicaments). Des de les tres Càritas Diocesanes es detecten tres aspectes que dificulten la normalització de persones en situació de pobresa: la dificultat per accedir a l'habitatge, la cronificació de l'atur i el rebrot de les drogodependències.

En aquest sentit, les persones ateses en habitatges socials han augmentat, un 186%, per passar de 22 a 63 en l'últim any. A la vegada, s'han atès 1.670 usuaris, al programa de persones sense llar, el que representa un descens del 27% a causa de la menor presència de temporers.

Les tres Càritas Diocesanes compten amb 1.476 voluntaris/es que ens donen el suport necessari per a poder portar endavant la nostra tasca.

Reunió ordinària del Consell de Presbiteri d'Urgell

Dilluns dia 19 de juny va tenir lloc la reunió ordinària del Consell de Presbiteri d'Urgell presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i a la qual hi van assistir pràcticament tots els Consellers. Els preveres van rebre informacions de part del Sr. Arquebisbe.

El Vicari de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, va aprofundir en la temàtica de la vocació i missió dels fidels laics estudiant com alguns fidels poden ser cridats a la participació en l'exercici de la cura pastoral d'una parròquia oferint una sèrie d'apunts concrets per a la Diòcesi d'Urgell que van ser comentats per part dels Consellers. Un ric diàleg entre els preveres va anar esbossant el perfil d'aquestes persones que haurien de ser cridades per part del Sr. Arquebisbe i les implicacions concretes per a la pastoral.

A continuació, el Delegat de Joventut de la Diòcesi, Sr. Lluís Plana, va presentar als Consellers el treball que des de la delegació de Joventut d'Urgell s'ha realitzat per tal de respondre i treballar el docu-

ment preparatori del pròxim Sínode de Bisbes «Els joves, la fe i el discerniment vocacional».

En el decurs de la reunió es féu públic el nomenament dels nous Bisbes auxiliars de Barcelona a qui els preveres encomanaren tot resant l'Àngelus a l'església del Seminari diocesà. Un dinar de germanor al Seminari diocesà, amb una llarga sobretaula amb diverses informacions diocesanes, clogué la reunió de l'actual Consell.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «No oblidem mai que el medi ambient és un bé col·lectiu, patrimoni de tota la humanitat i responsabilitat de tots» (5 de juny).

@Pontifex: «Recordem-nos sempre que la nostra fe és concreta: el Verb es va fer carn, no es va fer idea!» (6 de juny).

@Pontifex: «A l'Església li calen els sants de cada dia, els de la vida ordinària portada amb coherència» (7 de juny).

@Pontifex: «La humilitat i la tendresa no són virtuts dels dèbils sinó dels forts» (8 de juny).

Pelegrinatge diocesà d'Urgell a Terra Santa aquest estiu

Dels dies 21 al 29 de juny, un grup de 22 pelegrins del nostre bisbat d'Urgell, vam visitar els Sants Llocs, la Terra Santa.

El pelegrinatge comença abans de sortir de casa, amb la reunió de preparació i els materials que es reparteixen.

A Terra Santa hem començat les visites pel nord del país. Primer Natzaret: a la basílica de l'Anunciació hem escoltat l'àngel que anunciava a la Verge Maria. I en el taller de Josep hem comprès el valor del sí que digué Josep a l'obra de la salvació que Déu iniciava. També ens acostàrem a la sinagoga i a la font de Maria.

A la tarda, a Canà de Galilea, tot evocant les bodes en les quals Jesús convertí l'aigua en vi, els matrimonis han renovat el seu compromís de compartir el vi del compromís matrimonial. I hem gaudit de l'ambient del llac de Tiberíades sentint-nos com els apòstols a la barca amb Jesús.

L'endemà encara seguïem l'activitat apostòlica de Jesús: amb les Benaurances, la multiplicació dels pans, el Primat de Pere, Cafarnaüm i la muntanya del Tabor. Tots llocs ben emotius i amb molt missatge evangèlic.

En organitzar el pelegrinatge, havíem decidit passar dues nits a Betlem. La Missa a la cova del naixement de Jesús fou un dels moments més fascinants, com per als pastors o els Mags.

I arribem a Jerusalem, el terme dels nostre pelegrinatge. Els dies a la Ciutat Santa són intensos i plens de vivències: la muntanya de les Oliveres, amb els llocs de l'Ascensió, el Pare Nostre, el Dominus Fleuit (l'indret on Jesús plo-

rà preveient la destrucció de la ciutat que Ell estimava), l'Hort de Getsemaní, on encara se sent l'agonia de Jesús, i la tomba de la Verge Maria...

Seguim per la Via Dolorosa: la Piscina probàtica i església de Santa Anna (lloc del naixement de la Mare de Déu), els santuaris de la Flagel·lació, condemna de Jesús i arc de l'Ecce Homo, on ressona en el cor el crit homicida: «crucifiqueu-lo, crucifiqueu-lo»...

En el recorregut cap al Calvari i Sant Sepulcre et trobes amb molta gent absolutament indiferent al que tu estàs vivint. Tocar la pedra del Calvari i entrar a la sepultura —buida— de Jesús produeix la sensació de joia esclatant com la Magdalena davant del seu Senyor.

Completen el pelegrinatge la visita al Cenacle. Un lloc tant emblemàtic: Últim Sopar, aparicions

de Jesús ressuscitat, vinguda de l'Esperit Sant, però tan fred actualment en mans dels jueus. El Gallicantu, on sents el gall com canta les febleses de Pere i de cadascú de nosaltres... El lloc del naixement de Joan Baptista i de la visitació de la Verge a la seva cosina Elisabet, on els arbres i tota la naturalesa semblen cantar «la meva ànima magnifica el Senyor...». I Betània, on la tomba buida de Llätzer ens recordava aquelles paraules del Mestre: «el qui creu en mi, encara que mori viurà».

El pelegrinatge a Terra Santa ha estat definit com el cinquè evangeli. No hi ha dubte que, qui ha visitat la terra de Jesús, escolta i llegeix l'Evangeli amb una incomparable frescor i vitalitat. I no pot deixar de dir allò que ha viscut.

Mn. Ramon Sàrries

Arxiprest de les Valls i responsable del pelegrinatge

Condol de Mons. Vives a Portugal

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra va presidir el 13 de juliol, a la parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella, una Eucaristia en sufragi de les víctimes després dels terribles incendis soferts al mes de juny, a la que van assistir molts fidels portuguesos i andorrans. També, en el moments més immediats, va enviar una Carta al President de la República de Portugal, Excm. Sr. Marcelo Rebelo de Sousa expressant el condol i la solidaritat del Poble Andorrà amb el Poble Portuguès.

El text de la Carta és aquest:

«En nom del Poble del Principat d'Andorra, de les Autoritats i en el meu propi, desitjo fer-vos arribar el meu sentit condol per les víctimes dels terribles incendis d'aquests darrers dies al centre de Portugal, perquè ho feu arribar a les famílies entristides per aquestes pèrdues tan irremediables de persones i de béns.

»En aquestes hores de commoció, us asseguro la solidaritat així com la comunió i la proximitat dels Andorrans amb el dolor de Portugal, amb tots els ferits i afectats per aquests desgraciats incendis, i encomano els difunts a la misericòrdia de Déu, demanant-li que els aculli en la pau i en la llum de la seva vida eterna.

»El Principat d'Andorra està commogut per aquesta desgràcia que afecta el Poble Portuguès, i us envia un càlid missatge de consol per a totes les persones durament colpejades per aquesta tragèdia del foc, amb el desig que puguin trobar la solidaritat i l'ajuda que necessiten en aquestes hores de gran dolor. Que Déu sostingui i salvi l'estimat Poble de Portugal, amb tants llaços familiars i de fraternitat amb el Principat d'Andorra.»

AGENDA

- ▶ **17 de juliol.** Visita al Copríncep d'estudiants en intercanvi Xina-Catalunya.
- ▶ **22 de juliol.** Mons. Vives visita la Parròquia de Tòrrec (Vilanova de Meià).
- ▶ **23 de juliol.** Mons. Vives presideix l'Eucaristia a la casa de colònies de Bastanist amb els infants i joves de l'Esplai Albada.
- ▶ **24 de juliol.** Exercicis espirituals per a preveres i diaques d'Urgell, al Seminari Diocesà d'Urgell, fins al dia 28 de juliol.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beata Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

18. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.

19. ■ Dimecres [Ex 3,11-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Santa Àurea,

vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514).

20. ■ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Apol·linar, bisbe i màrtir; sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, verge i màrtir; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i màrtirs a Còrdova.

21. ■ Divendres [Ex 11,10-12, 14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

22. □ Dissabte [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.

23. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o bé, més breu: 13, 24-30)]. Santa Brígida de Suècia, rel. viuda, fund. institut del Salvador i patrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.

Diumenge XV de durant l'any

COMENTARI

La llavor sembrada en terra bona dóna molt fruit

El profeta convida *els assedegats a venir a l'aigua, a comprar llet i vi sense diners*: llenguatge metafòric que anuncia el retorn dels desterrats.

És creïble un anunci tant esplèndid?

Així com la pluja i la neu cauen del cel i fecunden la terra fent-la germinar, així serà la paraula que surt dels meus llavis.

La lliure resposta de l'home a la Paraula de Déu supleix l'automatisme agrícola.

La secció Rm 8,18-25 té contingut soteriològic: *esperant que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament*. Amb espera no inactiva sinó esforçada.

L'univers creat, sotmès a la buidor del fracàs, gemega amb dolors de part: Pau associa la creació a l'esperança cristiana per la solidaritat del cosmos amb els creients (preludi de *Laudato si'*).

La paràbola respon a un interrogant: com una mateixa llavor, sembrada pel mateix sembrador amb el mateix desig, té rendiments tant diversos?

L'element diferencial és el terreny: • *arran del camí* hi són els qui escolten sense entendre, amb sentimentalisme no aprofundit; • *terreny rocós* ho són els qui *reben amb alegria només un moment*, perquè són *seguidors del corrent*; • *llavor sembrada enmig de cards* ho són els qui pretenen donar culte a Déu i a les riqueses; • *llavor sembrada en terra bona* ho són *una multitud immensa* també avui entre nosaltres.

Els parlo en paràboles perquè, tot i sentir-hi, no entenen res: no fos cas que es convertissin i Jo els retornés la salut: sentència enigmàtica seguint el relat de la vocació d'Isaïes cridat per Déu a seguir predicant tot i que els destinataris no veuen ni entenen ni es converteixen.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

▶ Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats.

Fecundeu la terra amarant els seus solcs, / aplaquant els terrossos ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joïós l'herbei de l'estepa, / s'engalanan els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joïoses i canten. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23) (Versió abreujada)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice el Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

▶ Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.*

Tú cuidas la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Así preparas la tierra. / Riegas los surcos, / iguales los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos:

Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará.

Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gimiendo y sufre dolores de parto. Y no sólo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filiar, la redención de nuestro cuerpo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23) (Versión abreviada)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla.

Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una ciento; otra, sesenta; otra treinta. El que tenga oídos, que oiga.»